

UIT DE ECONOMIST VAN 1859

Zal de vrede behouden blijven? „Ja,” zeggen de optimisten, „Immers de *Moniteur*, het orgaan van den magtigsten akteur in het tegenwoordig drama, den Franschen keizer, gaf den 5den Maart de even onverwachte als welkome verklaring, dat het Italiaansche vraagstuk aan de uitspraak der diplomatie zou worden onderworpen.” „Maar,” luidt de bedenking van velen, „het zal de vraag zijn of de Fransche keizer, of eenig ander vorst, het behoud der vrede in zijne magt heeft. Waar zooveel brandstoffen zijn opgestapeld, waar de gemoederen dermate zijn aangehitst, als bij den wrok van de Italianen tegen Oostenrijk het geval is, daar is de mogelijkheid, ja, helaas, waarschijnlijkheid zelfs, dat eene uitbarsting de pogingen der diplomatie, ook wanneer die ernstiglijk vrede bedoelen, zal voorkomen of verijdele.” Bij den strijd der meeningen zijn er (altijd behoudens onverwachte uitbarstingen van Italiaansche driften), twee omstandigheden die de vrees, althans voor een langdurigen en algemeenen oorlog, schijnen te kunnen matigen; *vooreerst* de duidelijk blijkende weezin der middenklassen, ook in Frankrijk, tegen eenen oorlog; *ten anderen*, de financieele toestand der drie rijken die bij de tegenwoordige oorlogskwestie aller-eerst zijn betrokken, Oostenrijk, Sardinie en Frankrijk.

De oorlogs-financien (blz. 157).
